

Khi Tôi Bị Truất Trong Trại Tù Việt Cộng

Tên: Nguyễn Văn Hùng
Số: 7913; Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

Lâu nay, tôi thấy hầu như ai cũng nói rằng không nói ra những gì mình nghĩ, khi nói ra những gì mình nghĩ liên quan đến những cách của một người đang sinh hoạt trong cộng đồng này thì dễ gây nên những hiểu lầm, đặc biệt là đối với anh em đồng môn Trường Võ Bộ Đà Lạt. Tuy nhiên, trong đời sống có những chuyện không muốn, những người ta vẫn phải làm, phải nói vì lợi ích chung.

Trong khi trò chuyện với người bạn cùng khóa qua điện thoại, tôi có hỏi về việc Lê Đình Thọ (Khóa 28) lấy cách gì mà chen vào với bạn Khóa 22 trên internet của vài chi nhánh ở bên Florida. Luôn miệng tôi cũng kể cho anh bạn nghe về những năm tôi và nhân vật này cùng mất tự do. Vì với tôi, tên Lê Đình Thọ đã in sâu vào tiềm thức dù chỉ có 3 năm tù chung với anh ta. Câu chuyện xảy ra bắt đầu vào khoảng cuối năm 1976.

Tôi đi tù 9 năm ở trại Gia Trung nằm trên Quốc lộ số 19 Pleiku. Ở đây 3 trong trại K1, tên cán bộ quản giáo thấy tôi có học, viết chữ đẹp nên đã chọn tôi làm Thủ ký cho trại. Một hôm tôi chúng tôi nhận thêm 10 tù nhân mới từ Sài Gòn chuyển đến với tên danh "Việt t biên". Trong số tù này có hai thanh niên tuổi từ 25-27. Số còn lại thì trung niên trở lên.

Khi làm danh sách tôi mới biết hai thanh niên kia một người tên là Phùng công Phước (K.26) và người kia tên Lê Đình Thọ (K.28 Võ Bộ Đà Lạt). Tôi rất vui mừng khi biết như vậy và đã giới thiệu với họ tôi Khóa 22. Chúng tôi cảm thấy gần gũi, tự nhiên và thân nhau ngay trong câu chuyện trao đổi những ngày sau đó. Là người đến trại trước, tôi đã chờ họ một chút rồi nói kinh nghiệm mà mình đã sống tại Gia Trung. Tôi nói cho họ biết ai tốt, ai xấu, ai tốt trong cái xã hội thu nhập mới của người này, để họ biết mà đề phòng khi giao dịch.

Thấy hai đồng bạn em mới đến xanh xao, thiếu dinh dưỡng nên tôi động lòng. Nhân dịp mới đến bà chị lên thăm nuôi, có đồ ăn ngon, tôi kêu hai đồng bạn tôi ăn chung để chia sẻ ngọt bùi với nhau. Hành động này đã trái với nguyên tắc tôi được dạy là: "Không ăn chung với bất kỳ ai". Nguyên tắc này là kinh nghiệm tôi học được khi chung cư với người khác vì miếng ăn. Hơn nữa, tôi cũng biết cái miếng ăn mình không được kín đáo như thiên hạ, thì khi bắt đầu đi xa Thanh Đa hồi tháng 8/75, tôi đã không khai thật những gì mà tôi đã làm trước ngày 30/4/75. Nên tránh không trình diện Hồ Chí Minh Cộng Tộc, những người cũng bắt đầu...

Một hôm, đồng bạn quản giáo kêu tôi ra "làm việc". Nó nói với tôi: "Anh làm đi trước nhé?". Tôi hỏi: "Tôi sao cán bộ lại muốn thay đổi trước?". Nó nói: "Cái anh L. này lại làm! Không chịu đôn đốc các anh trong trại làm việc." Tôi hoảng kinh, vì đồng bạn này khoát mình cho nên mới nói như vậy. Tôi không thích làm đi trước, nên tôi chọn bạn cách nói với nó là bạn nói hết rồi tôi lên câu hỏi, sau khi bạn nói xong, không thể làm được. Tên cán bộ hỏi: "Thì thì anh biết trong trại có ai "tốt" và "siêng năng" có thể làm đi trước được?". Tôi không ngần ngại trả lời ngay: "Có anh Lê Đình Thọ và anh Phùng công Phước là khỏe và tốt. Cán bộ chọn ai cũng được!"

Khi Núi Thù Trong Trại Tù Việt Cộng

Tác Giả: Tá thuát cáa Nguyán Tán Háe
Thứ Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

Trong thâm tâm tôi, vì muốn cho anh em trong trại sống yên ổn và thoải mái, nên đưa “gà nhà” của mình lên thì còn gì hay hơn? Nhưng vậy hay hơn là đưa cho nó chén phở cái thằng “ác ôn” nào đó, thì còn gì đau khổ hơn trong cuộc đời “cười tươi” không đến nh ngày này?

Cũng nên biết là đời 3 chúng tôi có nhiều người thu được thành phẩm trí thức, khoa bảng thuộc loại “chân y u, tay m m”. Trong đời có 2 Linh mục, 1 Tuyên úy Phật giáo, 2 Giáo sư đời học, 1 Bác sĩ, 1 Kỹ sư, 1 Tá phú, 1 Chá tách hái ký giá mián Nam, các Văn nghệ sĩ, Ký giá nái danh và một số vát biên, phẩm đức, sĩ quan không trình diện cộng sản. Đa số họ đã lớn tuổi và không quen lao động chân tay. Mọi thứ cần bổ sung giáo cũng hiểu hoàn cảnh đó, nên đời 3 của chúng tôi gọi là “đác chám chác chút đán nhán anh em tù khác nhau là đời... “Hoàng gia”. Nhưng tất cả đã biến cái vốn là đưa người thành một thứ “đáa người nâng chén” chá trong vòng vài tuần, sau khi hai thằng đàn em mà tôi đáng nhán lên làm đời trưởng và đời phó. Trong dịp này nái cá vì đang bổ bổ nhán sát rét hành, tôi xin người làm Thủ ký luôn.

Khi Lê đình Thọ lên làm đời trưởng thì tuán lá đáu tiên đêm nào đời cũng họp, phê bình kỉ m đi m, lập kế hoạch, phân công án, chỉ tiêu... toàn những danh từ xa lạ. Đi u mà trưởng đó chén xáy ra. Rồi những tuán lá kế tiếp là “lao động mệt mỏi”. Hai người đàn em của tôi luôn luôn “đá sâu, đá sát” mà ý ông già kĩ m soát công nhất cuộc đời bắt họ lui vá cuác lái náu tháy còn quá cán. Và từ “chá tiêu” từ 150 mét vuông đời đời ông đời trưởng tăng dần lên 200 mét vuông một ngày.

Trên đời đời núi Cao nguyên, với số kẻ của tuổi 30 như tôi mà đã lá lái ra, muốn học máu tươi. Thì thằng họ nhán ông Cha, Giáo sư, Nhà văn, Bác sĩ làm sao mà theo kịp? Vì vậy họ phải cuác đời đời còn theo kịp hàng ngang khi bắt đầu phía sau. Những những người tiêu xáo này đâu có qua một đời hai tên xuất thân từ một quân trưởng danh tiếng, nên họ bắt phải bắt đầu cuác đời. Hãy trưởng trưởng cái hoạt cảnh này hàng ngày lập đi, lập lại hoài có ai mà chịu cho thôi?

Nhưng lúc chúng tôi cuác đời nhán vậy, thì mọi tên cán bộ quân giáo người trong chái xa xa, chén chúng có bao giờ ngoài những đời họ thức từ “lao động mệt mỏi” đâu? Nhưng tôi thì không hiểu đời nào đã thức dậy hai anh chàng đời trưởng và đời phó quá háng say trong niềm vui thức bách bát những người bắt đầu từ của mình phải đi đời “tiên tiến” nhán vậy? Mâu thuẫn hơn nữa là tên cán bộ giáo Hà Thọ nhán “xuá xáa” này, trưởng đời coi chúng tôi cuác đời, phá rừng, ít khi nó soi mói chúng tôi cuác sâu hay cuác cạn, lâu lâu nó chén nhìn chúng tôi nói: “Các anh lao động nhán thì là không đời ăn đâu nhé!”, rồi bắt vào trong chái người đời láu vái mọi thứ khác. Nó chén họ la máng chúng tôi mệt mỏi những. Cho nên theo tôi biết, chuyện phê bình kỉ m đi m hàng đêm không phải do thằng cán bộ này vậy. Và chuyện thức giấc cuác đời cho đời chén tiêu, cuác đời “có chén tiêu” chén chén cũng không phải của nó. Nếu có thì từ lâu nó đã chén cho chúng tôi làm rồi, đâu đời cho đời lúc Lê đình Thọ lên làm đời trưởng?

Chúng tôi đã quá mệt mỏi, chén rá rái sau mỗi ngày cuác đời chén chén. Riêng cá nhân tôi vì đôi lúc phải cuác đời ra hai bên cho hai người bắt đầu già yếu nên tinh thần lán thá xác quá rồi. Từ đó, tôi cũng không còn giao dịch hay nói chuyện với hai tên “khoá đàn em” nữa.

KỖ NƠI THÙ TRONG TRÒI TÙ VIỆT CỘNG

Tác Giả: Tá thuát cáa Nguyán Tán Háe
Thứ Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

Vái cuác sáng ban ngày thì cuác đát trái chát, đám vá lái phái ngái nghe hai tên Thá và Phác luân phiên nhau “táp ăn nói trác công chúng”. Hai ngá há pháe bình hát ngái này đán ngái khác, mà cháng mát ai buán má miáng đá tá bào cháa cho mình. Không khí trong đái càng ngày càng ngát ngát, náng ná thêm. Chúng tôi trá thành mát láng ngái lám lá, cháng ai cán dám than van vái ai bát cá đái u gái. Thát kinh khiáp!

Tôi tháy xáu há và nhác nhá, hái hán vái máy anh em bán tù trong đái vì lá giái thiáu hai tháng đán em cho tháng cán bá quán giáo. Tôi nhìn há ngáng ngáng lán xáu há vì máy chá Võ Bá Đà Lát bá hoán . Và há nhìn tôi thông cám, vì hiáu tôi trong suát thái gian sáng chung, nên chá biát lác đáu. Có vài ngáng i thân kêu tôi ra nói nhá: “Nhá chú khuyên chú Thá nhá tay cho anh em mát tí. Chúng tôi lán tuái cá, làm nhá thá này chác không sáng đá vá vái gia đánh đác đáu!”. Tôi biát mái ngáng i đáu tráng đái nái tôi, vì ai cũng biát hai tên này là Đà Lát đán em và cũng thân thiát vái tôi trong thái gian qua. Nháng há có biát đáu trong lòng hai tháng đán em này, tôi đã là ká xa lá vái chúng.

Và rái vào mát báa tái thá Báy ná! Sau khi đá má danh vào phòng, tôi má miáng đá nghá vái Lê đánh Thá sau hán mát tháng không nói chuyán vái hán: “Sáng mai chá nhát không lao đáng, tái nay cho anh em nghĩ ngái mát báa đá anh Thá”. Hán trá mát vái tôi ngay láp tác: “Anh nói gái? Anh muán cán trá không cho tôi sinh hoát đái há?” Tôi nái nóng vì cái lái nói “cháp má” mát đáy hán bán công an pháng khám này cáa hán. Lúc đá, tôi chá muán cho hán mát cú đám vào mát, nháng gián đác káp thái và chá chái vào mát hán cho há cán tác gián: “Mày là cái tháng phán phác!”. Thá là hán láy giáy bút ra láp biên bán và kêu tháng Phác đái phó làm nhân cháng ký tên vào. Ngay đám đá, trong biên bán Lê đánh Thá buác tôi đá thá tái vái nháng đáng tá nhá: xúi đác, kích đáng, cháng phá, mà tôi không biát hán hác tá cái tráng nào ká tá ngày mát nác đá cháp lên đáu tháng khóa đán anh, ngáng i đã vá tình giái thiáu hán lên làm đái tráng cháa đáy 2 tháng.

Sáng thá hai, Lê đánh Thá lên trình vái tháng quán giáo và tôi đác kêu lên. Tôi phá nhán nháng lái cáo buác đác ác muán hám hái tôi cáa Lê đánh Thá. Tôi nói vái tên cán bá, tôi chá chái Lê đánh Thá vì chuyán ăn uáng trác đáy chá đáu liên quan đán chuyán háp hành. Tháng quán giáo biát tôi tá lâu nên cũng tin là nhá váy. Câu chuyán chìm xuáng. Tôi nghĩ, ngày nào tháng quán giáo này còn coi đái 3, tôi hy váng tên Thá cháa làm gái đác tôi. Vái bán chát háp hái, nham hiám, muán láp công cáa Lê đánh Thá mà đã bao nhiêu ngáng i vì hán mà khán đán. Hán đã thi hành triát đá lánh đã có tá lâu, là “bán báu mác ăn”, mà trác đáy chúng tôi tránh né tái đá, đá tác đái đáu đác háng đáng đáu 15 ký. Nay thì ai “tát” ăn 18ký, ai “xáu” ăn 13.5ký!

Mát thái gian sau đá, tháng quán giáo đái chúng tôi đác lên chác vá làm cán bá giáo đác Trái K.3 cũng thuác trái Gia Trung. Lê đánh Thá máng lám, vì vái tên quán giáo mái hán nghĩ có thá ra tay tráng phát đái vái nháng ai tá ý cháng hán. Trác tián, tháng sau đá, mác ăn cáa tôi xuáng còn 13.5 ký vái lý do là lao đáng không đát năng suát. Ká tiáp trong nháng cuác háp háng đám tên tôi bao giá cũng có trong biên bán, nên tôi bá kêu lên “làm viác” ít ra mái tuán mát lán. Riát rái tôi bát cán, gán nhá không còn kiám soát đác mình nên cá há giáp mát hán là cháng i: “Đá khán nán, ăn cháo đá bát, tránh mát tao ra!” Vái nháng lái chái bái khán bá vu vá, Lê đánh Thá cháng buác đác tái tôi đá đá “mát” vái tái cán bá, và dĩ nhiên tôi cũng cháng làm cho tháng vô láng tâm này đáu đán chút nào. Nháng có mát đáu là ai ai trong đái cũng há đá

Khi Tôi Bị Truất Thủ Trong Cuộc Thi Viết Truyện

Tên: Nguyễn Văn Hùng
Số: 9, Đường Nguyễn Huệ, Quận 1, Thành phố Hồ Chí Minh
Ngày: 05/09/2009

và vui vẻ. Những chuyện vui vẻ này được lan truyền khắp cả nước. Tôi cảm thấy như gặp lại được những người bạn thân cho truyện Võ Bị Đà Lạt mà tôi đã từng theo học.

Cuộc sống trong tù có vài xáo trộn sau đó. Đợi chúng tôi được chuyển về K.3 và về nguyên nhân "nhà lãnh đạo" cũ. Chúng tôi thay đổi việc làm từ cuộc sống sang đào ao nuôi cá "bác Hồ". Công việc này rất nặng nhọc, đầy nắng, mưa. Trong khi mọi người còn lo lắng, ná thì đào ao và khiêng đất, thì Thủ và Phóng chấp tay sau đất, dòm ngó, đi tìm đi lui hỏi thúc chúng tôi làm chết bò, những cũng với tiêu chuẩn 13.5 ký hay 15 ký, trong khi chúng nó về ăn tiêu chuẩn 18 ký (1 tháng ăn 18 ký thì phải có 2 người bắt phải còn 13.5 ký).

Cho đến năm 1979, vào một buổi sáng sớm khi nghe radio phóng thanh loan tin Trung Quốc tấn công Bắc Việt, chúng tôi mừng lắm. Tôi cảm thấy há há khá lớn. Chẳng cần nói! Trong lúc này, có một anh chàng vì quá khích đứng nói "đánh chết cha nó đi". Thủ là LĐT nghe được, hỏi liên tục ghi vào sổ và ngay sau khi được lao động, LĐT gọi tên quân giáo báo cáo liên tục. Tôi bắt đầu kêu lên "làm việc" trước, LĐT nhìn tôi một đăm chiêu. Khi gọi tên quân cán bộ tôi nói với nó, tôi cảm thấy "Tôi vì có anh bạn nôm kia bên trường học hay đùa giỡn với nhau. Sáng nay như "cù lét" vào người khi tôi được xếp mùng, chẳng đâu có nghe biết gì tin tức từ loa phóng thanh đâu? Chẳng anh Thủ có thành kiến với tôi mà báo cáo sai đó thôi". Ai buồn cười vì những tiếng cười mỉa mai không? Thủ là tôi thoát nạn. Còn anh bạn nói "đánh chết cha nó đi" thì "làm việc" rất lâu, rồi được đưa về trại để gọi quân cán bộ giáo dục. Đến trưa về, chúng tôi không thấy anh bạn đó ở phòng, mà đã vào nằm nhà khám xét rồi! Đây là thành tích của Lê đình Thủ đã đưa được người bạn tù vào nhà khám xét vì một câu nói đùa đùa...

Sau khi anh bạn kia vào "nghỉ mát" trong nhà khám xét, tôi dự thấy Thủ nghĩ chăm chú viết mấy đêm liên tục. Đến ba buổi sau, trước trại được tên tôi nói khi đi lao động, ở nhà để gọi quân cán bộ giáo dục "làm việc". Nghe như vậy, tôi biết chắc đây là số phận của Thủ sau mấy đêm cảm thấy viết báo cáo.

Khi tôi lên gọi quân cán bộ giáo dục, thì đúng ngay cái tên quân cán bộ cũ của tôi. Tôi mừng thầm trong bụng, vì tên này hình như có cảm tình với tôi trước đây. Những tôi về chuồng bò tình thân đợi đợi đáp. Sau khi được xong từ báo cáo dài, tên cán bộ mỉm cười nói với tôi rằng: "Tôi biết anh Thủ có vẻ rất vui vẻ với anh trước đây bên K1, những anh hãy nói rõ cho tôi biết chuyện này. Đây là số việc rất nghiêm trọng hiện nay giữa ta và Trung Quốc. Nếu anh thấy vui thích khi nghe tin Trung Quốc đánh chiếm mấy tỉnh miền Bắc nước ta mà anh cảm thấy vui sướng, thì tôi anh rất nặng. Tôi này, dù tôi có cảm tình với anh cũng không giúp gì cho anh được. Anh nghe rõ chưa?". Một đống hiểu rồi cho tôi. Thủ là tôi thích cho nó cái "thời điếm" của tiếng cười mỉa mai hà hà của tôi nó xảy ra trước và cách nhau với bạn tin từ loa phóng thanh nhà tù, tôi nhớ là Lê đình Thủ là người tôi thích cho anh ta được làm đi trại, những vì "tính tham ăn, tham uống" đã bắt tôi phê bình những người như vậy, nên đâm ra căm ghét, báo cáo láo dối hãm hại tôi. Nên tôi xin tên cán bộ cho xét khám và nếu được đi tôi đi trại khác đi tôi có đi với người "cười to tiếng cười". Nghe vậy, tên cán bộ nói: "Đợi tôi xem!". Sau đó nó không về với gì thêm và cho tôi về. Thủ là thoát nạn! (Tôi cũng xin giới thiệu thêm đây là tôi sao tôi hay "cáo bu" LĐT về chuyện "ăn uống", bởi vì đi với bạn cán bộ chính trị cai tù, tù nhân tranh chấp nhau về việc "tổ chức" mọi quan trọng và cần quan tâm, chuyện "ăn uống" chỉ là chuyện bình thường).

Hai hôm sau, tôi được chuyển qua trại "nhà máy của". Đây là trại được mệnh danh là trại "tổp

Khi Tôi Thù Trong Trại Tù Việt Cộng

Tên: Nguyễn Văn Hòa
Số: 7913; Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

Trung tâm thành phần nguy hiểm” nằm trong hai lớp rào, có 4 vòng gác chung quanh. Những người đầu có ai biết đây chính là “thiên đường” của trại tù K.3 lúc đó. Chúng tôi những người như “cá lặn” quý riêng cho bọn cán bộ có chức tước để chúng đóng rương, hòm gỗ và Bức. Nhờ vậy chúng tôi được hưởng chút ít gạo, đồ ăn đồ uống “bổ dưỡng” lai rai. Quần áo là những mảnh vải thừa, lè phè, chúng tôi ý đồ nào. Còn đồ đạc là những mảnh vải thừa của Biên Hòa bỏ bớt và “phần thưởng” rất nhiều. Đa số tù nhân trong trại này có nhu cầu thành tích “phần thưởng”, những người không thì vài tháng hay. Đồ đạc tự nhiên có cảm tình, nên xếp cho tôi làm một công việc để những người khác, đó là “thợ đóng đĩa”. Với trại này tôi vui sướng nhất là xa được hai tên khóa đàn em quá nhiều. Thoát khỏi tay hai đứa này, tôi cảm giác chúng thua gì khi vượt biên rồi khi VN được an toàn sau này của tôi.

Tôi ở trại này khoảng hai năm, thì chuyển trại vào K.1 ở địa điểm cũ, HVH, Th/tá ĐQ là trại tù. Tay này cũng nằm ngoài Bức ở trại Nam Hà và nghe “antène” chấp mũ anh em. Những người theo tôi so sánh, thì HVH chỉ là hủ du của Lê đình Thọ và một phần di dân.

Cuối cùng giữa năm 1984, tôi được cho vào trong khi hai tên tù “tiên tiến”, “tốt nghiệp tốt” vẫn còn được dùng để tiếp tục gieo khổ đau cho những người.

Sau 1990, Lê đình Thọ được qua Mỹ theo di dân HO. Lúc đó ở Thọ sống tại phía Bắc San Francisco, làm nghề nails. Sau đó làm buổi đi làm part time, cắt cỏ... tại San Jose. Và hiện nay Lê đình Thọ đang giữ một vai trò quan trọng trong Liên Hội Cựu Quân Nhân Bắc Cali đó là Tổng Thư Ký của tổ chức này.

Những người đi nói, cảm ơn tôi đã nói hết. Phần còn lại là sự phán xét của những người, của các anh em cùng xuất thân từ trại tù Võ Bộ Quốc Gia và cách kính trọng của Lê đình Thọ trong sinh hoạt chính trị của Cộng đồng Người Việt Bắc Cali hiện nay.

Tôi nhớ suốt được gánh nặng đã đeo đầu tôi những năm sau khi nói ra được nỗi lòng của mình. Tâm trạng của người lính đã đổ máu xương cho đất nước trong cuộc chiến Quốc - Cộng buổi đàn em phần lớn. Cuối cùng tôi nghĩ, nếu có mãi cầm nín sự vô tình có lợi và lợi ích, đoàn thể quốc gia chúng ta sẽ không thể nào.

Nguyễn Văn Hòa
Khóa 22A Võ Bộ Đà Lạt
Cựu Địch Ủy Sĩ Đoàn Nhảy Dù
Cựu CHT Cảnh Sát Quân Hàm Long
và Cựu Học Sinh Mỹ, Tỉnh Kiên Hòa.

Phụ chú:

Thưa quý Niên Trưởng và các B.

Khi Tôi Thù Trong Trại Tù Việt Cộng

Tên: Nguyễn Văn Hòa
Số: 7913/Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

Câu chuyện về Niên Trưởng Nguyễn Văn Hoà khoá 22A và Lê Đình Thọ cùng khoá với tôi là một sự kiện thật đau lòng cho những người từng quan tâm đến tình hình Võ Bộ trên diện đàn này nói riêng và tình nhân loại nói chung.

Thưa quý vị, chuyện lao tù khốn khổ là nỗi thử thách lòng can trường của những con người bất khuất và cũng là nỗi bán buôn sự hèn hạ của lòng người.

Qua cửa ải thử thách này, được hạnh phúc nhìn thoáng vào một những bên đường tù, được ôm nhau trong vòng tay ấm áp bên ly rượu canh tàn, được rời rớm nước mắt ôn lị những kẻ niếm đắng đau của những ngày tháng tu đày tàn phai trong suốt hơn mười năm, thật là những giây phút hiếm hoi của đời người mà được sống được cay như đã sống anh em chúng ta.

Thật đáng tiếc thay, có những người đã không giữ được lòng mình trong cơn hoạn nạn, để phải mang những tội nghiệp phi đeo được suốt cuộc đời.

Thưa quý Niên Trưởng và các Bạn, sau khi câu chuyện của Thọ/28 được Niên Trưởng Hoà/22 đưa lên trên diện đàn Khoá 22, tôi có lẽ là người “đầu c” quan tâm đến nhu cầu nhất, vì tôi cùng ở gần San Jose, cùng khoá với Thọ và số phone của đã được phân trên Đa Hiểu đi khắp các nơi. Vì “đầu c” quan tâm đến nhu cầu nên tôi cũng phải công ra tìm hiểu sự việc qua những Niên Trưởng hay những người cùng trại tù Gia Trung cùng thời gian câu chuyện xảy ra. Qua những email qua lại của những người trong cuộc tôi xin được trích dẫn ra sau đây để quý vị có những thông tin riêng cho mình:

- Niên Trưởng Vũ Văn Lâm, Khoá 23:

.....

...theo nhận xét của tôi Thọ là một người tù rất tiến bộ cả về tư tưởng lẫn lao động. Đó là những gì tôi biết về Lê Đình Thọ.

- Văn sĩ Thanh Trưởng Hoàng (Chỉ chủ tịch nghiệp đoàn ký giả Việt Nam)

.....

...Về bài viết về LDT tôi thấy không có gì sai cả

.....

Khi Tôi Thù Trong Trại Tù Việt Cộng

Tên: Nguyễn Văn Hòa
Số: 7913/Ba, 29 Tháng 9 Năm 2009 05:39

...Hỏi o trái GT tôi cũng bị LĐT tru len tru xuống bị an 13.5 ky nhưng tôi nghĩ nhưng người quốc gia chúng ta nhận tu do lương hơn bốn CS nhiều vì chúng ta có tình người và de khoan hồng tha thu .

- Niên Trưởng Phan Nghè, Khoá 19: trong lúc làm công Nam Quan tôi ở nhà Niên Trưởng Phan Nghè đã chu đáo cho tôi đi học ở trường Lê Đình Thọ, Niên Trưởng Phan Nghè đã tâm sự:

... Tôi sống trong tù hàng ngàn ác quỷ, ai cũng biết, tôi ở tù chung với nó mà...

Thưa quý Niên Trưởng và các Bạn, trên đây là những trích dẫn tôi qua những email và những tâm sự, tôi xin trung thực đưa ra đây để quý vị cần nhắc nhở.

Đu sao thì câu chuyện cũng đã trôi vào quá khứ, những đã khi đi thì phải để nói lên cho rõ ràng, không nên để mọi người hay dùng những ngôn từ không đúng để che giấu hay khoanh co tay.

... Và sống thì quá đau lòng, những xin quý vị hãy bình tâm, đừng vì mọi chuyện của những người không gì để mình trong chốn tù đầy đối xử quá khổ mà quên đi những tấm lòng son sắt riêng khác của anh em Võ B. mình

Thân Kính.

Minh/28